

[Finansministeren.]

disse Penge tilbage igen og bruge dem til Skattenedsættelse vilde være en uforsvarlig Handlemaade, som Regeringen ikke kan være medvirkende til.

Naar Sagen ligger saadan, er der i og for sig ikke nogen større Grund til at komme ind paa, hvordan de foreslaaede Skattenedsættelser vil virke, men jeg skal dog gøre nogle faa Bemærkninger derom. For hele den jævne Befolkning vilde Nedsættelsen af Indkomstskatten betyde overordentlig lidt. Hvis man tager Forholdene, som de ligger for Købstadkommunerne — hvor Stats-skatten ligger nogenlunde midt imellem det Beløb, den udgør i Hovedstaden, og det Beløb, den udgør i Landkommunerne, idet de Fradrag, der er Tale om, ligger midt imellem, hvad der er gældende for de to andre Arter af Kommuner — og regner med en Familieforsørger med 2 Børn og med Tallene for den skattepligtige Indtægt, det vil altsaa sige Indtægten, som den er, efter at Skatterne er trukket fra, saa vilde der fremkomme følgende Godtgørelser til disse Skatteydere: For en skattepligtig Indtægt paa 2 000 Kr. udgør den nuværende Forhøjelse, altsaa den, der skal eftergives; 6 Øre aarlig; for en skattepligtig Indtægt paa 3 000 Kr., hvad der svarer til en fast Arbejdsfortjeneste Aaret rundt paa en 70—75 Kr. ugentlig, er den Forhøjelse, vedkommende vilde faa godtgjort, 1 Kr. 35 Øre aarlig; for en skattepligtig Indtægt paa 5 000 Kr. drejer det sig om 10 Kr., for en Indtægt paa 10 000 Kr. om 57 Kr., for en Indtægt paa 50 000 Kr. om 726 Kr. — herved er altsaa at bemærke, at det alt sammen er Indtægter, der fremkommer, efter at Skatterne er trukket fra, saaledes at den virkelige Indtægt ligger adskilligt højere.

For Amternes Vedkommende, hvor der jo skulde præsteres en Skattegodtgørelse paa 15 Mill. Kr., vilde Resultatet paa det nærmeste blive det, at Landbrugerne vilde blive fritaget for at svare Amtsskatter for indeværende Aar; det vil altsaa sige, at den øvrige Befolkning i det allervæsentligste maatte overtage hele den Udgift til Sygehuse o. s. v., som kommer Landbrugsbefolkningen til gode sammen med de øvrige, der bor i Landkommunerne. Der er i Aar alt i alt et Amtsskattebehov paa ca. 36 Mill. Kr. Heraf er der ydet i Tilskud fra Staten 5,6 Mill. Kr. og i Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond 5,9 Mill. Kr., altsaa tilsammen fra disse to Kasser 11,5 Mill. Kr. Desuden er der i Ejendomsskyld udskrevet 3,7 Mill. Kr., og Amtsskatterne er jo ordnet paa en saadan Maade, at Land-

brugsejendomme praktisk talt ikke betaler Ejendomsskyld; altsaa, disse 3,7 Mill. Kr. i Ejendomsskyld kan man regne med praktisk talt ikke har nogen Betydning for Landbrugsejendomme. Endvidere er der paa-lignet Sognekommunerne 1,8 Mill. Kr. Tilbage bliver da i Grundskyld et Beløb paa 18,8 Mill. Kr. Af dette Grundskyldsbeløb regner man med, at de ²⁶/₃₁ falder paa Landbrugsejendomme, det vil sige, at af de 18,8 Mill. Kr. skulde de 17,1 Mill. Kr. falde paa Landbrugsejendomme. Hvis der altsaa for indeværende Aar skulde ydes en Nedsættelse af Landbrugets Amtsskatter til et Beløb af 15 Mill. Kr., vilde der blive et Beløb af 2,1 Mill. Kr. tilbage. Forholdet vilde altsaa, som jeg sagde, blive det, at Landbruget paa det allernærmeste vilde blive fri for at svare Amtsskatter. Skulde der være Tale om en Regulering af Ejendomsbeskatningen, skulde der være Midler til Raadighed dertil, mener jeg under alle Omstændigheder, at Amtsskatterne kunde der i dette Forhold ikke være Tale om, det vilde være langt mere frugtbart at se paa de almindelige kommunale Ejendomsskatter, hvor der er en ganske anderledes Ulighed i Beskatningen end den, der er inden for Amtsskatteområdet, og det er ogsaa der, at Problemet fortrinsvis melder sig. Men da der, som sagt, ingen Penge er til dette Formaal i Aar, og da vi jo arbejder med disse Spørgsmaal i Skattekommissionen, skal jeg ikke komme nærmere ind paa hele dette Problem.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var ved Forslagets Forelæggelse inde paa de sædvanlige Beregninger med Hensyn til det personlige Skattetryk. Der er nu for det første det ejendommelige ved disse Beregninger, at det ærede Medlem altid begynder ved 10 000 Kr. og derefter vandrer opad i Skalaen. Det ærede Medlem hører jo, hvad Indtægterne angaar, til de mange-cifredes Venner, og det har heller ikke fornægtet sig ved disse Beregninger: Hvad der ligger under de 10 000 Kr., interesserer det ærede Medlem mindre, lige saa lidt som det ærede Medlem for nogle Dage siden havde nogen Interesse for en Nedsættelse af de indirekte Skatter. Nej, det er de store Indtægter, som det ærede Medlem har kastet sin Kærlighed paa, og for hvilke han altsaa har fremdraget nogle Tal, paa en for Resten efter min Mening over for de store Skatteydere lidet menneskekærlig Maade, fordi disse Tal, disse Procenter, som det ærede Medlem nævner, giver disse Skatteydere Indtryk af, at de bliver behandlet paa en saa haardhændet og haardhjertet Maade, som slet ikke er Tilfældet. Jeg har truffet mange